

En minnerune.

To av de eldste i indre Finnsnesgrenda, Kristianne Hansen og hennes mann Johan Hansen, Skogen er ikke lenger mel lom oss her.

Kristianne døde i vår og Johan for noen få uker siden. Kristianne ble plutselig meget syk, og ble ført til Tromsø sykehus, men livet kunne ikke reddes, hun døde på sykehuset. Johan døde i heimen sin noen måneder deretter. Ved deres bortgang er et betydningsfullt livsvirke slutt. De har begge hver på sin måte gjort en inn sats som er meget verdifullt.

Kristianna var født i Kårvik i Lenvik. Hennes mor var av den kjente Petter Dass-slekta, en etling av den kjente Trondenes presten Lorents Dass. Hennes mor ble gift med finnlenderen Balbala. Kristine var da bare to tre år gammel. Så snart hun ble i voksen alder måtte hun ut i kampen for tilværelsen. Hun kom tilslutt i tjeneste på Gibostad, vistnok hos den kjente Bertha Sørensen som da eide hovedstedet. Her traff hun den unge Johan Hansen fra Hemmingsjord som da var eksp. og postbetjent, hos nemnte fru Sørensen. De ble forlovet og gift.

De oppholdt seg en tid etterpå i Klauva der Johan Hansen styrte avviklingsboet etter kjøp mann Moe. Da Klauva ble leid bort. eller solgt, tok Johan Hansen til med å bygge opp et nytt handelstad på Hemmingsjord. Og det lyktes for han tross i dårlige tider og grisgrend bebyggelse, han fikk oppført hovedbygning, fjøs og brygge. Han slet hardt, var dyktig og utholdende og gav ikke opp, han fikk anløp av fylkesbåtene og flere godsrutebåter, og fikk opprettet poståpneri.

Da helsa sviktet en del, solgte han stedet og kjøpte en eiendom i Skogen av sin morbror, den kjente skipper Ole Enok Sørensen. Endel av eiendommen solgte han senere til Ludvik Andersen, og resten delte han på tre-fire av barna sine. I de senere år var han meget sykelig inntil døden nå kom og befriet han for alle smerter.

Kristianne sto han trofast bi i alt hans virke. Hua var en sjelden god hustru og mor, stelte heimen, fjøs og stue på en framifrå god måte. Hjelpsom og god mot alle sine og alle andre som trengte en hånds rekning. Varsom og stillfarende i all sin ferd. Nå er de begge ikke mere, men hviler ved siden av hverandre på Finnfjordbotn kirkegård.

Alle vi som kjente disse to hedersmennesker ber om guds signing over minnet som lenge vil leve mellom oss.

Naboer